

Država članica može odbiti priznati vozačku dozvolu koja je samo obnovljena u drugoj državi članici nakon što je zabranila njezinu imatelju da upravlja vozilom na njezinu državnom području

S druge strane, ne može na vozačku dozvolu unijeti nikakvu napomenu o zabrani upravljanja vozilom na njezinu državnom području jer ta izmjena ulazi u isključivu nadležnost države članice uobičajenog boravišta imatelja

U predmetu C-47/20, njemački državljanin (F.) s uobičajenim boravištem u Španjolskoj posjeduje od 1992. španjolsku vozačku dozvolu (kategorije A i B). Budući da je u Njemačkoj vozio u alkoholiziranom stanju, zbog nesposobnosti za upravljanje vozilom oduzeto mu je pravo da tamo upravlja vozilom s tom vozačkom dozvolom. Osim toga, bilo mu je zabranjeno tražiti novu vozačku dozvolu u razdoblju od 14 mjeseci. U tom razdoblju zabrane, kao i nakon njezina isteka, španjolska tijela su obnovila F.-ovu vozačku dozvolu u više navrata izdajući mu nove dokumente.

Nekoliko godina nakon isteka razdoblja zabrane F. je Gradu Karlsruheu (Njemačka) podnio zahtjev za priznavanje valjanosti svoje španjolske vozačke dozvole. Grad Karlsruhe je odbio taj zahtjev, smatrajući da je, u skladu s njemačkim pravom, F. trebao predložiti medicinsko-psihološko vještačenje kako bi otklonio sumnje u pogledu svoje sposobnosti za upravljanje vozilom. Naime, u Španjolskoj nije dobio novu vozačku dozvolu čiju bi valjanost trebalo priznati u skladu s Direktivom o vozačkim dozvolama¹, nego su mu samo izdani dokumenti za obnavljanje njegove izvorne vozačke dozvole.

Bundesverwaltungsgericht (Savezni upravni sud, Njemačka), pred kojim je pokrenut postupak, pitao je Sud o doseg na čela uzajamnog priznavanja vozačkih dozvola predviđenog Direktivom.

Svojom današnjom presudom u tom predmetu Sud podsjeća da se **načelo uzajamnog priznavanja nameće također u pogledu vozačkih dozvola proizišlih iz obnavljanja, osim u slučaju iznimaka predviđenih tom direktivom**².

Sud u tom pogledu navodi da država članica može zbog protupravnog ponašanja na svojem državnom području odbiti priznati valjanost dozvole i utvrditi uvjete koje imatelj mora ispuniti kako bi ponovno stekao pravo na upravljanje vozilom na njezinom području³.

S druge strane, kada je zainteresiranoj osobi u državi članici njezina boravišta nakon isteka razdoblja zabrane izdana nova vozačka dozvola, priznavanje valjanosti te dozvole ne može biti podvrgnuto predloženju medicinsko-psihološkog vještačenja⁴. Naime, u takvom slučaju nesposobnost za upravljanje vozilom otklonjena je provjerom sposobnosti prilikom izdavanja nove vozačke dozvole jer je država članica koja je izdala dozvolu tom prilikom dužna provjeriti ispunjava

¹ Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL 2006., L 403, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107., ispravak SL 2016., L 169, str. 18.). (1)

² Presuda Suda od 28. listopada 2020., Kreis Heinsberg (C-112/19)

³ Presuda Suda od 23. travnja 2015., Aykul (C-260/13); vidjeti također priopćenje za medije br. 40/15.

⁴ Presude od 19. veljače 2009., Schwarz (C-321/07) i od 26. travnja 2012., Hofmann (C-419/10). (34)

li kandidat minimalne standarde u vezi s psihofizičkim sposobnostima za upravljanje vozilom iz te direktive.

No, **puko obnavljanje vozačke dozvole kategorija A i B ne može se izjednačiti s izdavanjem nove vozačke dozvole jer direktiva ne obvezuje države članice da prilikom obnavljanja izvrše pregled u kojem se primjenjuju minimalni standardi psihofizičke sposobnosti za upravljanje vozilom.**

Posljedično, država članica na čijem državnom području imatelj vozačke dozvole kategorija A i B čija je vozačka dozvola bila samo obnovljena želi sudjelovati u prometu, nakon što mu je oduzeto pravo na upravljanje vozilom na njezinu državnom području zbog prometnog prekršaja počinjenog na tom području, može odbiti priznati valjanost te dozvole kada uvjeti za ponovno stjecanje prava na upravljanje vozilom na navedenom području predviđeni nacionalnim pravom nisu ispunjeni. Opasnost od prometnih nezgoda tako se može smanjiti. Imatelj vozačke dozvole mora međutim imati mogućnost podnijeti dokaz da je njegova sposobnost za upravljanje vozilom prilikom obnavljanja te dozvole bila ispitana, zbog čega se može smatrati da je prilikom tog obnavljanja otklonjena njegova nesposobnost za upravljanje vozilom.

S druge strane, u svojoj današnjoj presudi u drugom predmetu, C-56/20, Sud naglašava da **upisi na vozačku dozvolu ulaze u isključivu nadležnost države članice uobičajenog boravišta imatelja.** Stoga **druga država članica ne može na dozvolu, čiji je obrazac usklađen u obliku plastične kartice, unijeti napomenu o zabrani upravljanja vozilom na svojem državnom području.** Ona se međutim može obratiti državi članici boravišta kako bi ta država upisala takvu napomenu. Osim toga, nije isključeno za državu članicu privremenog boravka da u slučaju kontrole cestovnog prometa provjeri, osobito elektronskim putem, je li nad zainteresiranim provedena mjera kojom ga se lišava njegova prava na upravljanje vozilom na tom državnom području.

Taj drugi predmet odnosi se na austrijskog državljanina (AR) koji pred Verwaltungsgerichtshofom Baden-Württemberg (Visoki upravni sud u Baden-Württembergu, Njemačka) pobija odluku Grada Pforzheima (Njemačka) kojom mu se nalaže da dostavi svoju austrijsku vozačku dozvolu kako bi se na nju unijela napomena kojom se ta dozvola proglašava nevaljanom za njemačko državno područje, na kojemu mu je oduzeto pravo upravljanja vozilom jer je tamo upravljao vozilom pod utjecajem narkotika.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presuda ([C-47/20](#) i [C-56/20](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106